HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' רגליה: החרכובה: מפרק בגמ': **ט) לומת הגידין.** למעלה מהרכובה הוא ומסוך לה והן חותן שלשה חוטין שנוטלין מנקבי הכבד מתלוליות העשה שקורין לינקרו"ן: **וכן שניטל.** לפילו לא נחתך העשה: **נשבר העשה.** ולא נחתך: **אפילו נשבר כשר קייס.** מפרש בגמרא [ע"ב] רוב עוביו ורובו היקפו: **שחיטתו מטהרתו.** ומותר בחלילה ואפילו אין שחיטתו מטהרתו ואפילו במקום שהבהמה מותרת הוי אבר לסקור משום ובשר בשרה טרפה [שמות כב:] כדתמרינן (לעיל דף עג.): להניח הבשר והבשר המדולדלין: שלשה עשות ביניהן. המתחון והוא עשה המחתך עם הפרסות כמפשיטין הבהמה ואותה הרכובה נקרעת הרכובה הנמכרת עם הרגש. ולמעלה הימנה עשה המחעני ולומת הגידין במחתיתו סמוך לפרק הרכובה הנמכרת עם הרגש. והעליון הוא קולית המחוברה בחליה: **גמ'** למטה. דקתני מתני' כשרה: **י) למטה מן הרכובה.** סמוך לה מיד קתני דלמ' תימת הרכובה דמתניתין היא הרכובה העליונה שבין הקולית ועשה המחעני ומאי למטה דקתני כשרה למטה הימנה ומכל עשה המחעני שבו לומת הגידין קתני למטה ממש ליכא למימר כשרה דהא אפי' לומת הגידין שהוא בשיפולו של עשה המחעני קתני למטה מן הרכובה הנמכרת עם הרגש קתני: **יא) למעלה למעלה מן הרכובה.** מיד קתני טרפה דהיינו בלומת הגידין שהוא סמוך לה וכל שכן בגובהו. ולקמן פריך מאי וכן שניטל לומת הגידין והא תנא ליה למעלה מן הרכובה טרפה: **בגמרא.** על לומו מקום דמתני': **בגמל ניכר.** דקסבר רבי לומעית הרכובה דמתניתין היא הרכובה העליונה ושם בולט עשם בירך הגמל ושכי תניא בכבוהות (לף מג.) לומה הרכובה ניכרת בגמל דתנן [שם מ:] **זנב הטגל שהיה מגיע אלא** לדידך מאי בו'. תימה דלמ' קובר כמ"ד לומת הגידין הוי לגרמא ולבר דהיינו כשיטה מן העשה שלשה חוטין שנוטלין מן הרכובה לא מיטרף משום לומת הגידין וי"ל מדפריך ליה עולא מכלל דהוה פשיטא ליה לומת הגידין הוי לגרמא ולגיו ועוד דרב יהודה דקאמר בשמוע היכא דפרעי טבחי והיינו דרב כשר כ"ש לומת הגידין הוי שניטל ערקומת שהוא עדיין יותר: **הבא** נמי מן **הארכובה ולמעלה קתני.** לעולא ניחא דמתי לפרש מן הרכובה ולמטה מיד ולא על גב דלא בכל מקום כשרה כמו בנגד לומת הגידין מכל מקום כיון דמיתוקם למטה מיד ולמעלה מיד ניחא:

מתני' יא)בהמה שנחתכו רגליה מן הארכובה ולמטה כשרה מן הארכובה ולמעלה פסולה יב)וכן שניטל צומת הגידין נשבר העצם אם רוב הבשר קיים שחיטתו מטהרתו ואם לאו אין שחיטתו מטהרתו: **גמ'** אמר רב יהודה אמר רב אמר רבי חייא למטה למטה מן הארכובה למעלה למעלה מן הארכובה באיזו ארכובה אמרו בארכובה הנמכרת עם הראש עולא אמר רבי אושעיא יג)בגמל ניכר אמר ליה עולא לרב יהודה בשלמא לדידי דאמינא בגגדו בגמל ניכר היינו דקתני וכן שניטל צומת הגידין אלא לדידך מאי וכן שניטל צומת הגידין אמר ליה רכובה בלא צומת הגידים וצומת הגידים בלא רכובה והא נחתכו קתני אישתיק לבתר דנפק אמר מ"ט לא אמרי ליה למטה למטה מן הארכובה למעלה למעלה מצומת הגידין הדר אמר ולא אמרי ליה ואמר לי נחתכו קתני הכא נמי מן הארכובה ולמעלה קתני רב פפא מתני הכי אמר רב יהודה אמר רב אמר רבי חייא יד)למטה למטה מן הארכובה ומצומת הגידין למעלה למעלה מן הארכובה ומצומת הגידין וכן שניטל צומת הגידין וארכובה גופה כדעולא א"ר אושעיא ומי איכא מידי דאילו מדלי פסיק ליה וחיה מתתי פסיק ליה ומתה אמר רב אשי טו)טרפות קא מדמית להדדי א) אין אומרין בטרפות זו דומה לזו יז)שהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן וחיה ואלו הן צומת הגידין רבה אמר רב ב) יח)אשי יט)דאגרמא ולבר רבה בר רב הונא אמר רב ג) אשי כ)דאגרמא ולגיו רבא בריה דרבה בר רב הונא אמר רב כא)אסי דעילוי ערקומא יתיב ההוא מרבנן קמיה דר' אבא ויתיב וקאמר דערקומא גופה אמר ליה רבי אבא לא תציתיה ליה הכי אמר רב יהודה כב)היכא דפרעי טבחי והיינו כג)רבא בריה דרבה בר רב הונא אמר רב אסי אמר רב יהודה אמר שמואל כד)צומת הגידים שאמרו מקום שהגידין צומתין ועד כמה א"ל ההוא מדרבנן ורב יעקב שמיה כי הוינן בי רב יהודה אמר לן שמעו מני מלתא דמגברא רבה שמיע לי ומנו שמואל צומת הגידין שאמרו מקום שהגידין צומתין בו וממקום שצומתין עד מקום שמתפשטין וכמה אמר אביי כה)ארבעה כו)בטדי בתורא בדקה מאי אמר אביי כז)ביטי הוו צומת הגידים בליעי לא הוו צומת הגידים אשוני הוו צומת הגידים רכיכי לא הוו צומת הגידים אלימי הוו צומת הגידים קטיני לא הוו צומת הגידים חווריי הוו צומת הגידים לא הוו צומת הגידים

מר

מגעת לערקום הרכובה הוי מוס לפסול ומי עלה קפץ העליון ולא קפץ התחתון וכגגדו בגמל ניכר: **היינו דקתני וכן שניטל.** משום דתנא למטה מן הרכובה עליונה כשרה דהיינו משום דמתני' לימתני וכן שניטל דלמ"ג לשם נחתך בגובהו כשרה היכא דנחתך בשיפולו במקום צומת הגידין טרפה וכדמתרץ לקמן ולא תמתה שהרי חותכה מכאן ומתה וחותכה מכאן וחיה אלא לדידך דלמרכובה מחתוכה למעלה דקתני מתניתין למעלה מיד בסמוך משמע היינו שניטל צומת הגידין: **אמר ליה תנא הרכובה בלא צומת הגידין.** כמו כ) נשבר העצם והגידין קיימין ותנא צומת הגידין בלא הרכובה: **והא נחתכו:** לגמרי משמע אלמא תנא ליה תנא שניטל הצומת ואלמה ליה למהדר ולמתניי והא ליכא למימר תנא רכובה עם צומת הגידין והדר תני צומת הגידין בלא הרכובה לשם כן ניתני שניטל צומת הגידין וכ"ש נחתכו: **לנשבר דנפק.** עולא: **אמר.** רב יהודה לנפשיה: **מאי טעמא לא אמרי.** דללמטה דקאמר הוא למטה מן הרכובה ומצומת הגידין ולמעלה דקתני לאו למעלה מיד משמע אלא בגובהו של עשה למעלה מן הצומת והדר תנא וכן שניטל הצומת לשם נחתך בסוף הצומת: **דדר אמר.** שפיר עבדי דלא אמרי ליה: **ולא אמרי ליה.** בתמיה. וכי לא אמרינן לו טעם הגון רכובה בלא צומת ולומת בלא רכובה ופרכינן מלישנא דמתניתין ואמר לי נחתכו קתני וכבא נמי אי הוה אמרי ליה קא הוה דייק נמי ליתנא ואומר לי מן הארכובה ולמעלה קתני דמשמע בסמוך והיינו בצומת הגידין: **רב פפא מתני.** לדרב יהודה הכי: **למטה.** דמתניתין לאו למטה מיד קאמר דרכובה דמתניתין ברכובה עליונה מיירי הלכך למטה דילה דהיינו עשם המחעני זימנין דטרפה כגון בצומת הגידין בלא הכי קאמר למטה מלומת רכובה ומעשם המחעני כולו דהיינו בעשם המתחתון ולאי כשרה: **למעלה למעלה מן הארכובה.** דהיינו בקולית ולאי טרפה כל מקום שיחתך: **וכן שניטל צומת הגידין.** ובעשם המחעני יש מקום שהיא טרפה כגון בצומת הגידין ויש מקום שהיא כשרה כגון למעלה מן הצומת וכרכובה גופה ליתו היא: **כדעולא.** עליונה: ופרכינן לליתנא דעולא ולרב פפא **ומי ליכא מידי דכי מדלי פסיק ליה.** למעלה מן הצומת הגידין בעשם המחעני כשרה: **וכי מחתי פסיק ליה.** וכשמפשיל להו לחותכה בצומת טרפה: וכליתנא קמא דרב עבדינן לחומרא ולמעלה מרכובה המחתוכה כל מקום שיחתך טרפה וכן ניטל צומת בלא רכובה בלא חזיון דהדר ניה רב ולקמן פסיק ליה לכתא הכי לפילו בנשבר העצם וכ"ש נחתך לגמרי: **אלו הן צומת הגידין.** מהיכן מתחיל והיכן (ע) כה חיות הגידין: **דאגרמא ולבר.** משיולאין הגידין מן העצם ומהלכין בשבר שהעצם למעלה מן הפרק ערוס בלא בשר כשתים וג' אצבעות והגידין מדוקין בו וממקום שמתפרסין ממנו ולמעלה מתחיל וכל זמן שהן למותין וקשורין השלשה יחד קרי צומת עד מקום שמתפשטין ומתפלגין זה מזה כדמפרש לקמן: **דאגרמא ולגיו.** אין נקראין צומת בלא מקום מדיקתן בעשם ממקום שנאדקין בו עד הפרק: **דעילוי ערקומא.** עשם קטן הוא המחבר את הפרקים ומה שים מן הגידין ולמעלה הימנו עד מקום שמתפשטין קרי צומת וכל מקום שיחתכו שם טרפה והאי שיורא נפיש מכולהו שמתחיל מיד מן הערקום ולמעלה והוא למטה מסוף העשם המחעני ואם נחתך אין עשם המחעני לאותו ערקום טרפה: **דערקומא גופה.** נחתכו גידין כנגד הערקום עלמו: **לא תליסו ליה.** דממחיר טפי: **דפרעי טבחי.** במקום שפותחין הטבחין להפרים הבשר מן העשם כשמנקרין אותו לינקרו"ן ורוצין ליטול אותן גידין והיינו מעילוי ערקומא. ליתנא אחריני כשמפשיטין הבהמה משם מתחילין לפתוח ולהפשיט העור של רגליים מחרוצים: **לומסין.** מחוברין יחד ונרמין כגיד אחד: **ועד כמה.** תרכו של לומת: **כי ארבעה צבעות.** תרבע אצבעות בתוך הבשר: **גליטי.** קטין: **רכיכי.** לאחר שנכנסין לבשר נעשין רכין:

לזיגי

ערקומא שקורין בלשון כנען טֵיג ושעל הרכובה עצמה עצם קטן שעל הרכובה הגידים שעליו הן צומת הגידים.

ט) נרשה דפ"ל כלומר למטה מן הארכובה ולמעלה מן הארכובה בעינן לאוקמי מתני' וכו'.

מסורת הש"ס

ג) לעיל מב: מג:. ד) ב"ב קל: ע"ש לעיל מח: [שם: מ.], ה) [היינו רב מתי הקדמון], ו) [בערוך ערך ערקומא גיסא רב מתי], ז) [ל"ל דרבפ], ח) [נרסא הערוך בטרי בר"ש וע"ש בערך בטרי מ"ש בשם ר"ת], ט) [ל"ל אחר ד"ה וכן], י) עיין רש"ל, כ) בס"ג: כגון.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ארבעה. עי' לעיל דף ג ע"ב ברש"י ד"ה בטדא ולעיל דף מד ע"ב בתוס' ד"ה כדי:

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה אלו הן וכו' והיכן כלה כח:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמ' אין לומרין בטריפות זו דומה לזו שהרי. ג"כ עי' לעיל מה ע"א רש"י ד"ה שהרי מותכה ועי' במס' ג"כ דף קל ע"ב תוס' ד"ה שהרי ודו"ק: **ב]** שם רבה אמר רב אשי. וכ"כ תוס' ד"ה שהרי ג] שם רבה בר רב הונא אמר רב אשי. נמחק מלת אמר.

לעזי רש"י

ציינקרו"ן. עצם העקב.

מוסף רש"י

צומת הגידין. מקום שהגידין נומתין ממתכרין ומתהדקין, לשון חומץ נומתו דפסחים (מ.) ושטרייניט"ש בלע"ז (לעיל נז. וע"ז איכה ג נג). **שהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן** ורחיה. נחתך כשר רגליה למעלה מצומת הגידין ולא נשבר העצם כשרה, נחתכה למטה במקום צומת הגידין אע"פ שנמוך מכאן טרפה, כלומרינן וכן שניטל צומת הגידין, ואע"פ שלא נחתך העצם (לעיל מח:) אי: תמוך סימנין אי גיד נוסקה ומתה, תמוך כל כמפיה ותיש (לעיל נה:).

שיטה מקובצת

ו] ואזיל דבארכובה הנמכרת: **ב]** מהיכן מתחיל והיכן כלה כח חיות הגידין:

עין משפט נר מצוה

סז א מיי' פ"ח מהל' שחיטה הל"ל סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' נה סעיף ג:
סח ב מיי' שם הל"ו ועי' בהגהות וכ"מ סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נו ס"ג:
סט ג מיי' שם הל' יא סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נה סעיף ג:
ע ד [מיי' שם הלכה טו]: ה ו מיי' שם הל"ג סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נו סעי' ב:
עא ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ד:
עב ח [טוש"ע שם סעיף ג]:
עג ט י מיי' שם טוש"ע שם סעי' ה:

רבינו גרשום

נשבר העצם אם רוב בשר קיים מן הארכובה ולמעלה: ברכובה הנמכר' עם הראש. מקום שחותך רגל של בהמה זו היא ארכובה: עולא א"ר אושעיא כגגדו בגמל ניכר כלומר לא רכובה הנמכרת עם הראש אלא אותה רכובה שהיא בסוף הקולית בתחלת ענקירון וניכר בגמל בסוף זנבו שזנבו קצר ואינה יכולה לכסותו: אלא לדידך מאי וכן שניטל צומת הגידים והא נחתכו קתני ואיך יכלת לאוקומיה מתניתין מן הארכובה ולמעלה רכובה בלא צומת הגידים והא נחתכו קתני דמשמע דנחתכו הכל רכובה וצומת הגידים. מ"ט לא אמרי ליה למטה למטה מצומת הגידים כשרה. למעלה למעלה מצומת הגידים טרפה. וכן שניטל צומת הגידים למעלה מרכובה הנמכרת עם הראש: הכא נמי מן הארכובה ולמעלה קתני הכא נמי כשאני א' לא למטה למטה מצומת הגידים למעלה למעלה מצומת הגידים הוא יקשה לי מן הארכובה ולמעלה קתני ולא קתני מצומת הגידים רק למעלה במתניתין קתני כלומר ב) למטה מן הארכובה בעינן לאוקומי מתניתין בקרוב לרכובה בין מלמעלה ובין מלמטה דהוי בצומת הגידים ולא בעינן לאוקומי מתניתין למעלה מן הארכובה ולמעלה ומצומת הגידים. ולמטה מן הארכובה ומצומת הגידים לפיכך לא מוקמינן למעלה מן הארכובה ולמטה מן הארכובה ברכובה הנמכרת עם הראש אלא ברכובה עליונה דבגמל ניכר ומצנן לאוקומי דלא תיקשי וכן שניטל צומת הגידים והיא רכובה כדעולא. ומי איכא מידי דאילו קא פסיק לה כלומר השתא דמוקמינן למעלה מן הארכובה ברכובה דעולא מי איכא מידי כו' כלומר דאמרינן למעלה מן הארכובה טרפה הא למטה מן הארכובה כשרה אע"ג דלמעלה מצומת הגידים ולבסוף קתני וכן שניטל צומת הגידים טרפה שהיא למטה: דאגרמא ולבר גידים של מעלה מן השופי דאגרמא ולגו בגידים שבין בשר לעצם דעילוי